

ENERĢLADVOKĀTA PAOLO MENGOCI [PAOLO MENGOLZI] SECINĀJUMI,

sniegti 2009. gada 13. maijā (1)

Lieta C-242/08

Swiss Re Germany Holding GmbH

pret

Finanzamt München für Körperschaften

(Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolikumu)

PVN – Kopējā pievienotās vērtības nodokļu sistēma – Pakalpojumu sniegšanas vietas noteikšana – Atbrīvojums no nodokļa – “Apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas darījumu” jēdziens – Vairāku pārāpdrošināšanas līgumu nodošana trešā valstī reāistrātai personai par atlīdzību

1. Šajā lietā, kuras pamatā ir vairāki prejudiciāli jautājumi, ar kuriem *Bundesfinanzhof*, kas ir augstākā nodokļu tiesa Vācijā, lūdz Tiesu precizēt dažus PVN regulējuma aspektus, kas ir piemērojami attiecībā uz āpdrošināšanas darījumiem. It īpaši ir jānoskaidro, vai citai personai nodotus āpdrošināšanas līgumus, kurus nodod āpdrošinātājs, lai piemērotu nodokļus, var uzskatīt par “āpdrošināšanas darījumu”.

I – Atbilstošās tiesību normas

2. Sestajā PVN direktīvā (2) ar nodokli apliekami darījumi ir vispārīgi iedalīti divās lielās grupās: preču piegāde un pakalpojumu sniegšana. It īpaši 5. pantā preču piegāde ir definēta šādi:

“1. “Preču piegāde” nozīmē tiesību nodošanu rīkoties ar materiālu pašumu kā pašniekam.

2. Elektroenerģiju, gāzi, siltumu, dzesēšanu u.tml. uzskata par materiālu pašumu.

[..]”

3. Direktīvas 6. pantā ir apstiprināts, ka “pakalpojumu sniegšana” nozīmē jebkuru darījumu, kas nav preču piegāde 5. panta izpratnē”. It īpaši tas ietver “nemateriālo pašuma nodošanu neatkarīgi no tā, vai tas ir tādā dokumenta priekšmets, kurš rada pašumtiesības”.

4. Tīktāl, cikāl tas ir nozīmēģi šajā lietā, Sestajā direktīvā āpdrošināšanas un pārāpdrošināšanas darījumi it īpaši ir minēti 9. un 13. pantā.

5. Direktīvas 9. pantā ir vispārīgi paredzēts, ka, lai piemērotu PVN, par vietu, kurā tiek sniegti pakalpojumi, tiek uzskatīta tā vieta, kurā ir reāistrēts pakalpojumu sniedzājs. Tomēr šajā pašā pantā un it īpaši tā 2. punkta e) apakšpunktā ir noteikti daži izņēmumi no šā vispārīgā principa,

saska?? ar kuriem:

“vieta, kur sniedz turpm?k nor?d?tos pakalpojumus, ja tos sniedz pakalpojumu sa??m?jiem, kas re?istr?ti ?rpus Kopienas, vai nodok?a maks?t?jiem, kas re?istr?ti Kopien?, bet cit? valst? nek? pakalpojumu sniedz?js, ir vieta, kur [pakalpojumu sa??m?js] ir re?istr?jis savu uz??mumu vai kur tam ir past?v?ga iest?de, kurai sniedz šo pakalpojumu, vai, ja nav š?das vietas, t? past?v?g? adrese vai vieta, kur tas parasti rezid?:

[..]

– banku, finanšu un apdrošin?šanas dar?jumi, ieskaitot p?rapdrošin?šanu, iz?emot seifu ?ri;

[..].”

6. Sest?s direkt?vas 13. pant? ir noteikti vair?ki iz??mumi no PVN regul?juma. It ?paši š? panta B da?? ir paredz?ts:

“Cikt?l tas nav pretrun? ar citiem Kopienas noteikumiem, dal?bvalstis atbr?vo t?l?k min?t?s darb?bas atbilst?gi noteikumiem, ko t?s pie?em, lai nodrošin?tu pareizu un god?gu šo atbr?vojumu piem?rošanu un lai nepie?autu nek?du nodok?u nemaks?šanu, apiešanu vai ?aunpr?t?gu izmantošanu:

a) apdrošin?šanas un p?rapdrošin?šanas dar?jumus, ieskaitot saist?tus pakalpojumus, ko veic apdrošin?šanas m?kleri un apdrošin?šanas a?enti [starpnieki];

[..]

c) pre?u pieg?des, ko piln?b? izmanto darb?bai, kurai atbr?vojums pieš?irts atbilst?gi šim pantam vai 28. panta 3. punkta b) apakšpunktam, ja š?s preces nav rad?jušas atskait?šanas ties?bas, vai t?du pre?u pieg?des, par kuru ieg?di vai ražošanu 17. panta 6. punkta d?? pievienot?s v?rt?bas nodoklis nav k?uvis atskait?ms;

d) š?dus dar?jumus:

[..]

2. Starpniec?bu vai jebkurus dar?jumus ar kred?tu garantij?m vai jebkuru citu naudas nodrošin?jumu, k? ar? kred?ta garantiju p?rvaldi, ko veic persona, kura pieš?ir kred?tu;

3. Dar?jumus, ieskaitot starpniec?bu, kas skar noguld?jumu un nor??inu kontus, maks?jumus, p?rskait?jumus, par?dus, ?ekus un citus tirgojamus dokumentus, bet iz?emot par?du piedzi?u un faktoringu;

[..].”

II – Fakti, tiesved?ba valsts ties? un prejudici?lie jaut?jumi

7. *Swiss Re Germany Holding GmbH* (turpm?k tekst? – “*Swiss Re*”) ir V?cij? re?istr?ta sabiedr?ba un savu darb?bu veic p?rapdrošin?šanas nozar?. 2002. gad? t? (3) nodeva Šveic? re?istr?tajai sabiedr?bai S – kas pieder pie t?s pašas koncerna grupas, kur? ir *Swiss Re*, – 195 p?rapdrošin?šanas l?gumus. Šajos l?gumos *Swiss Re* l?gumsl?dz?jpuses bija t?das apdrošin?šanas sabiedr?bas, kas bija re?istr?tas nevis V?cij?, bet cit?s valst?s – gan Kopien?, gan treš?s valst?s.

8. Sabiedr?ba S p?r??ma l?gumus, samaks?jot pirkuma maksu, kas tostarp tika apr??in?ta,

atskaitot 18 līgumu negatīvo vērtību no 195 līgumu vērtības. Līdz ar to, lai noteiktu pārēšanās gala cenu, šo 18 līgumu vērtība tika atskaitīta no pārējo 177 līgumu kopējās pārdošanas cenas.

9. Turklāt, kā tas ir paredzēts *Swiss Re* un sabiedrības S noslēgtajam līgumam, pārāpdrošināšanas līgumu nodošana tika veikta tikai saskaņā ar to personu piekrišanu, kuras šos līgumus ir parakstījušas ar *Swiss Re* (proti, tās sauktās “pirmā lēmuma” āpdrošināšanas sabiedrības). Sabiedrība S pārēma *Swiss Re* tiesības un pienākumus, kas ir paredzēti līgumos, kurus tā pārēma.

10. Vācijas nodokļu iestādes un konkrēti *Finanzamt München für Körperschaften* (Minhenes Juridisko personu finanšu pārvalde, turpmāk tekstā – “*Finanzamt*”) līgumu pārēšanu uzskatīja par preču piegādi Vācijā un līdz ar to pieprasīja no darījuma vērtības samaksēt PVN. Savukārt *Swiss Re* uzskatīja, ka PVN nav jāmaksā, un āpstrīdīja šo līgumu valsts ties.

11. Iesniedzējtiesa uzskatīja, ka atbilstoši Vācijas tiesiskajam regulējumam attiecīgā darbība ir pakalpojumu sniegšana, kas tiek veikta Vācijā un par kuru ir jāmaksā PVN. Tomēr šai iesniedzējtiesai radās šaubas par valsts tiesiskā regulējuma saderību ar Kopienas tiesisko regulējumu un tādēļ tā uzdeva Tiesai šādos prejudiciālos jautājumus:

“1) Vai [...] Sestās direktīvas 9. panta 2. punkta e) āpākšpunkta piektais ievilkums un 13. panta B daļas a) punkts un d) punkta 2. un 3. daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka dzīvības pārāpdrošināšanas līgumu nodošana, samaksājot pirkuma cenu, pamatojoties uz kuru līgumu ieguvējs ar āpdrošināšanas lēmumu piekrišanu pārēm lēdzšinājā āpdrošinātāja veikto, no nodokļiem ātrvoto pārāpdrošināšanas darbību un turpmāk lēdzšinājā āpdrošinātāja vietā sniedz āpdrošināšanas lēmumiem no nodokļa ātrvotus pārāpdrošināšanas pakalpojumus, ir jāuzskata:

- a) par āpdrošināšanas vai banku darījumu Sestās direktīvas 9. panta 2. punkta e) āpākšpunkta piektā ievilkuma izpratnē vai
- b) par pārāpdrošināšanas darījumu Sestās direktīvas 13. panta B daļas a) punkta izpratnē, vai
- c) par darījumu, kuru bētibē veido, pirmkārt, no nodokļa ātrvotas saistības pārēmšana un, otrkārt, no nodokļa ātrvots darījums ar prasījuma tiesībām saskaņā ar Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 2. un 3. daļu?

2) Vai ātbilde uz pirmo jautājumu ātšīras, ja ātlēdzību par nodošanu nemaksā [tiesību] ieguvējs, bet gan lēdzšinājais āpdrošinātājs?

3) Ja ātbilde uz pirmo jautājuma a), b) un c) punktu ir noliedzīga, vai Sestās direktīvas 13. panta B daļas c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka

- dzīvības pārāpdrošināšanas līgumu nodošana par ātlēdzību ir piegāde un,
- piemērojot Sestās direktīvas 13. panta B daļas c) punktu, nošīršana nav jāveic pēc tā, vai no nodokļa ātrvoto darbību vieta ātrodas piegādes daļēvalstī vai citā daļēvalstī?”

III – Juridiskā analīze

A – Par attiecīgā darījuma raksturu (ātbilde uz trešo jautājumu)

12. Lai varētu ātbildēt uz pirmo iesniedzējtiesas jautājumu, pirmkārt, jānosaka, kāds ir attiecīgā darījuma raksturs Sestās direktīvas izpratnē, un it īpaši, vai tas ir jāuzskata par preču piegādi vai

par pakalpojumu sniegšanu.

13. Tā kā trešais prejudiciālais jautājums par iespēju piemērot darījumam Sestās direktivas 13. panta B daļas c) punktā paredzēto izņēmumu ir balstīts uz pieņēmumu, ka minēto darījumu var uzskatīt par preču piegādi, tad, ja šo darījumu kvalificētu kā pakalpojumu sniegšanu, uz pirmo jautājumu nekavējoties būtu jāatbild noraidoši.

14. Kā iepriekš norādīju, Vācijas nodokļu iestādes balstījās uz principu, ka līgumu nodošana ir preču piegāde. Iesniedzējtiesa turpretī uzskata, ka saskaņā ar valsts tiesisko regulējumu tā ir pakalpojumu sniegšana. Visi lietas dalībnieki, kas šajā tiesvedībā iesniedza apsvērumus, izņemot *Finanzamt*, tādā pat piekrīt uzskatam, ka šajā gadījumā tiek sniegti pakalpojumi, jo saskaņā ar direktivas 5. pantu par preču piegādi var uzskatīt tikai materiāla pāšuma nodošanu, bet saskaņā ar 6. pantu par pakalpojumu sniegšanu ir jāuzskata visas tās darbības, kas nav preču piegāde. It pašī Vācijas valdība uzstāj, ka nodošanas priekšmetam ir nemateriāls raksturs, ko veido vairāku tādū līgumu kopums, kuros ir ietvertas tiesības un pienākumi, proti, vienības, kas pāc definīcijas ir nemateriālas. Grieķijas un Apvienotās Karalistes valdības un Komisija izteicās līdzīgi un uzskatīja, ka nav pašas vajadzības detalizēti iedziļināties šajā jautājumā, jo, pāc to uzskatiem, nerodas nekādas šaubas par interpretāciju.

15. Turklāt ar interesi jānovēro, ka pati *Swiss Re* savos rakstveida apsvērumos uzskata, ka šajā gadījumā nevar piemērot direktivas 13. panta B daļas c) punktā noteikto atbrīvojumu, un norāda, ka to var piemērot tikai attiecībā uz kustamu materiālo pāšumu, bet ka nodotos līgumus nevar uzskatīt par tādēm. *Swiss Re* tā uzskata, lai gan tās interesēs, vismaz pārtoti, būtu, ka līgumu nodošanu uzskatītu par pakalpojumu sniegšanu, kā rezultātā tā varētu izmantot atbrīvojumu, kuru iesniedzējtiesa ir minējusi trešajā jautājumā.

16. Galvenais pamats, uz kuru *Finanzamt* atsaucas, pamatojot apgalvojumu, atbilstoši kuram attiecīgū līgumu nodošana ir jāuzskata par preču piegādi, balstīts uz Padomes sēdes, kurā tika pieņemta direktiva (4), sanāksmes protokolam pievienoto paziņojumu, saskaņā ar kuru Padome un Komisija paziņū, ka attiecībā uz klientu bēzes nodošanu saistībā ar tādū darbību izpildi, kurām nav piemērojams nodoklis, ir piemērojams 13. panta B daļas c) punktā minētais izņēmums.

17. Tomēr uzskatu, ka nevar piekrist *Finanzamt* tēzei un ka Sestās direktivas nozīmē *Swiss Re* līgumu nodošana sabiedrībai S ir jāuzskata par pakalpojumu sniegšanu.

18. Pirmkārt, kā pamatoti ir norādījušas visi pārtjie lietas dalībnieki, jānorāda, ka saskaņā ar Sesto direktīvu par preču piegādi var uzskatīt tikai tās darbības, kuru priekšmets ir materiālas preces vai preces, kuras sava veida dē ierasti ir tās pirkšanas/pārdšanas priekšmets, it kā tās būtu materiālas preces (gāze, elektroenerģija u.tml.). Savukārt 6. pants pašī attiecas uz pakalpojumu sniegšanu – “nemateriālo pāšuma nodošanu neatkarīgi no tā, vai tas ir tādā dokumenta priekšmets, kurš rada pašumtiesības”. Līdz ar to daudz atbilstīgāk ir uzskatīt, ka līguma nodošana, proti, tiesību un pienākuma kopuma nodošana, tiek pieskaitīta pie šīs otrās grupas.

19. Attiecībā uz Padomes un Komisijas izteikto viedokli Sestās direktivas pieņemšanas brīdī – nostāju, saskaņā ar kuru atbrīvojumu var piemērot attiecībā uz klientu bēzes nodošanu, lai veiktu darbību, kas nav apliekama ar PVN –, pirmkārt, jānorāda, ka saskaņā ar pastāvīgū judikatūru sagatavošanas darbus nevar ēemt vērā Kopienū tiesību noteikuma interpretācijas nolūkos, ja tas nav paredzēts attiecīgās interpretājamās tiesību normas tekstā (5).

20. Tādā pat jānorāda, ka attiecīgū līgumu nodošana šajā lietā tomēr precīzē veidā neatbilst gadījumam, uz kuru ir norādīts Padomes un Komisijas paziņojumā, jo šīet, ka attiecīgajā paziņojumā tiek norādīts uz praktisku visu ar klientiem saistītu datu “pārdšanu”, kas iespējami

tiek papildināta ar līgumu nodošanu. Šajā gadījumā tomēr ir tikai šis otrais elements, nevis “klientu biznesa nodošana” kopums.

21. Tā kā saskaņā ar Sesto direktīvu attiecīgo līgumu nodošana ir jēdzina par pakalpojumu sniegšanu, nevis preču piegādi, uz trešo prejudiciālo jautājumu par iespēju darījumam piemērot atbrīvojumu saskaņā ar 13. panta B daļas c) punktu var atbildēt noliedzoši kaut vai tikai tad, ja tas ir balstīts uz pieņēmumu, ka attiecīgā darbība ir preču piegāde.

22. Turklāt, pat ja līgumu nodošanu uzskatītu par preču piegādi, attiecīgajai līgumu nodošanai nebūtu iespējams piemērot atbrīvojumu saskaņā ar Sesto direktīvas 13. panta B daļas c) punktu, jo šīs tiesību noteikuma mērķis ir nepiemērot PVN tādai preču piegādei, kuru iepriekšji iegādājās, samaksājot PVN, un kura tiek izmantota (6), lai veiktu ar nodokli neapliekamas darbības (7). Tomēr šajā gadījumā nodotie līgumi nav tāda prece, kuru iepriekšji iegādājās, samaksājot PVN, vai kas tika izmantota, lai veiktu darbības, uz kurām nav attiecināms nodoklis (pretī, apdrošināšanas darbības), tieši pretēji, tie [līgumi] ir *Swiss Re saimniecisko darbību rezultāti*.

23. Līdz ar to piedāvāju uz trešo jautājumu atbildēt, ka tāda līgumu nodošana, kāda ir pamata lietā, Sesto direktīvas izpratnē ir pakalpojumu sniegšana, kurai nevar piemērot nodokli atbrīvojumu saskaņā ar šīs paša direktīvas 13. panta B daļas c) punktu.

B – Vispārīgi atbildes uz PVN regulējumu attiecībā uz apdrošināšanas darījumiem

24. Atsevišķi paši Sestajā direktīvā paredzētās tiesību noteikumi attiecas uz apdrošināšanas darījumiem (un pārāpdrošināšanas darījumiem, kas ir tiem līdzvērtīgi). Pirmkārt, 9. panta 2. punkta e) apakšpunktā, kā uz to tika norādīts, ir noteikts, ka, lai piemērotu PVN, par vietu, kurā tiek sniegti pakalpojumi, tiek uzskatīta tā vieta, kurā ir reģistrēti attiecīgo pakalpojumu sniedzēji.

25. Otrkārt, saskaņā ar 13. pantu “apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas darījumi” ir no PVN nodokļa atbrīvotas darbības. Šis atbrīvojums, kas ir apstiprināts Direktīvas 2006/112 135. pantā, nav skaidrā un nepārprotamā veidā pamatots Sestajā direktīvā, bet tomēr var pieņemt, ka šajā likumdevēja izvēlē būtiska nozīme bija gan sociāla un politiska rakstura atbildēm, gan arī atbildēm saistībā ar grūtībām piemērot pievienotās vērtības nodokli apdrošināšanas darījumiem (8). Turklāt nedrīkst aizmirst, ka saskaņā ar Sesto direktīvas 33. pantu dalībvalstis vispārīgi var “saglabāt vai ieviest nodokļu apdrošināšanas līgumus”. Šā atļauja ir apstiprināta Direktīvas 2006/112 401. pantā.

26. Šajā lietā ir acīmredzams, ka tad, ja apdrošināšanas līgumu nodošana tiktu uzskatīta par apdrošināšanas darījumu, Vācijas nodokļu iestāde nebūtu tiesību pieprasīt maksāt PVN par pašu nodošanu. Vai precīzāk, saskaņā ar 9. panta 2. punkta e) apakšpunktu būtu jēdzina, ka nodošanas vieta atrodas Šveicē. Faktiski tā būtu pakalpojumu sniegšana, kur sniedzēja ir *Swiss Re*, kas ir reģistrēta Vācijā, bet saņēmēja ir sabiedrība *S*, kas ir reģistrēta Šveicē, un, tā kā pakalpojuma saņēmēja dalībvalsts atšķiras no pakalpojuma sniedzēja valsts, tad tieši Šveice būtu pakalpojuma sniegšanas vieta. Turklāt darījums jebkurā gadījumā būtu atbrīvots no nodokļiem saskaņā ar 13. pantu (9).

27. Līdz ar to pirmais pamatjautājums, kurš ir jāuzdod, ir, vai apdrošināšanas līgumu nodošanu, lai piemērotu PVN, vispārīgi var uzskatīt par apdrošināšanas darījumu.

C – Attiecīgā darījuma raksturs: pirmais jautājums

28. Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, pirmkārt, vai attiecīgo līgumu nodošana ir apdrošināšanas darījums, kā rezultātā ir jāuzskata, ka tas ir veikts Kopienā saskaņā

ar 9. pantu (jautājuma pirmā daļa), un/vai ir jāpiemēro PVN saskaņā ar 13. pantu (jautājuma otrā daļa). Visbeidzot, jautājuma trešajā daļā Tiesu lēmums lemt par iespēju attiecīgo darījumu neaplikt ar nodokli, pamatojoties uz Sestās direktīvas atbilstošajuma noteikumiem, kas ir paredzēti 13. panta B daļas a) punktā un d) punkta 2. un 3. daļā.

29. Turpinājumā vispirms analizēšu pirmās divas jautājuma daļas, kuras var izskatīt kopā, tādēļ, ka abās tiek pieprasīts, ka līgumu nodošana var tikt uzskatīta par apdrošināšanas darījumu.

1) Par iespēju attiecīgo līgumu nodošanu uzskatīt par “apdrošināšanas darījumu”

a) Lietas dalībnieku nostājas

30. Lietas dalībnieku nostājas attiecībā uz galveno problēmu šajā lietā, proti, iespēju pārbaudīt apdrošināšanas līgumu kopuma nodošanu uzskatīt par “apdrošināšanas darījumu”, ir acīmredzami atšķirīgas.

31. No vienas puses, *Swiss Re* un Komisija piedāvā uz jautājumu atbildēt apstiprinot. It īpaši tas, ka pārņemto līgumu pusēm – proti, apdrošināšanas sabiedrībām, kuras bija noslīgušas pārbaudīt apdrošināšanas līgumus ar *Swiss Re*, – bija jādod sava piekrišana attiecībā uz pārņemšanu, kuras rezultātā šie subjekti nomainīja līgumslēdzējusi (no *Swiss Re* uz sabiedrību S), apstiprina, ka starp [pār]apdrošinātāju un [pār]apdrošināto ir juridiska saikne, kas ir attiecīgas, kuras Tiesas judikatūrā ir atzītas par vajadzīgām, lai varētu uzskatīt, ka ir noticis apdrošināšanas darījums Sestās direktīvas izpratnē.

32. Vēlējās, Apvienotās Karalistes un Grieķijas valdības noliedz, ka līgumu nodošanu varētu uzskatīt par apdrošināšanas darījumu, un tādēļ uzskata, ka ir jāpiemēro PVN. Tas tā ir it īpaši tādēļ, ka apdrošināšanas darbība, kā tā ir definēta judikatūrā, ietver tikai apdrošināšanas prēmijas samaksu apmaiņā pret riska segšanu: apdrošināšanas līguma nodošana neiekļaujas šajā shēmā un tādējādi nevar tikt atbilstoši PVN. Būtībā *Finanzamt* ir lēmējs viedoklis.

33. Visi lietas dalībnieki neatkarīgi no to piedāvājumiem risinājumiem atsaucas ne tikai uz attiecīgajiem tiesību noteikumiem, bet arī uz vieniem un tiem pašiem precedentiem judikatūrā. Atšķirīgais šajā nostāšanās ir veids, kādā tie izvērtē attiecīgos tiesvedības faktus un Kopienas tiesas judikatūru.

b) Vērtējums

34. Sestajā direktīvā nav paredzēta apdrošināšanas darījumu definīcija, bet Tiesai atsevišķos nozīmīgos spriedumos attiecībā uz Sestās direktīvas 13. pantu ir bijusi iespēja interpretēt šo jēdzienu.

35. Vispirms ir acīmredzams, ka saskaņā ar judikatūru pastāvīgi apstiprināto “apdrošināšanas darījums” ir Kopienas tiesību jēdziens (10). Šis apstiprinājums, kuru Tiesa ir veikusi attiecībā uz 13. pantu, manuprāt, nepārprotami ir jāpiemēro arī visos citos gadījumos, kuros Sestajā direktīvā tiek minēts šis jēdziens, un lēmums ar to arī 9. panta gadījumā. Kā uz to tika norādīts (11), neredzu nekādu iemeslu uzskatīt, ka 9. pantā minētie apdrošināšanas darījumi ir atšķirīgi no 13. pantā minētajiem. Turklāt nesaistīti ar apdrošināšanas darbību Tiesai jau ir bijusi izdevība apstiprināt vajadzību Kopienas lēmuma vienveidīgai interpretācijai Sestās direktīvas 9. panta 2. punkta e) apakšpunktā paredzētos juridiskos terminus (12).

36. Tāpat pastāvīgajai judikatūrai attiecībā uz Sestās direktīvas 13. pantu ir apstiprināta vajadzība šo pantu interpretēt šauri, jo tajā ir paredzēti vairāki izņēmumi no vispārējā noteikuma

par PVN piemērošanu attiecībā uz visām preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu (13). Šis princips sava rakstura dēļ ir daudz grūtāk piemērojams attiecībā uz direktīvas 9. pantu, kurā nav paredzēti izņēmumi no PVN regulējuma, bet kas ir tikai tiesību noteikums, ar kuru ir noteikta daļēbvalstu rēķināšana, nosakot nodokļus (14). Tomēr uzskatu, ka to varētu šo secinājumu turpinājums, ka Kopienų jēdzienā "apdrošināšanas darījums" var definēt, neatsaucoties uz šauras interpretācijas kritēriju, un līdz ar to ir iespējams minēt to jēdzienā interpretēt vienveidīgā veidā gan Direktīvas 9., gan 13. panta gadījumā.

37. Tiesa ir apstiprinājusi, ka "apdrošināšanas darījuma pamats ir [...] apdrošinātāja pienākums, iepriekš iekasējot prēmiju, apdrošinātāi personai, iestājoties apdrošināšanas gadījumam, sniegt pakalpojumus, par kuriem ir panākta vienošanās, parakstot līgumu" (15). Līdz ar to apdrošināšanas darījumu raksturo, no vienas puses, prēmijas samaksas veikšana un, no otras puses, aizsardzības nodrošināšana pret risku.

38. Jāprecizē, ka, lai gan apdrošināšanas darījumu var uzskatīt par tādā ar to veic persona, kas formāli netiek uzskatīta par apdrošinātāju (16), tomēr ir pilnīgi nepieciešami, ka Tiesa to ir precizējusi spriedumā lietā *Skandia*, ka starp personu, kas noslēdz darījumu, un apdrošinātā ir nodibinātas tiešas juridiskās attiecības (17).

39. Tāpat, manuprāt, ir acīmredzams, ka šajā gadījumā nav izpildīti judikatūrā norādītie nosacījumi. Attiecīgais darījums, kas ir jāizvērtē šajā lietā, faktiski ir tikai apmaiņa starp līgumu kopumu, kas vispārīgi tiek uzskatīti par iespējamo peļņas gēšanas avotu, no vienas puses, un cenu, no otras puses. Nerodas šaubas, ka pēc līgumu nodošanas starp sabiedrību S, kas tos iegādājas, un apdrošināšanas sabiedrību M, kas sēkotnāji ar *Swiss Re* bija noslēgušas pārapdrošināšanas līgumus (kurā, kā tas ir jāatgādina, bija pienākums dot savu piekrišanu saistībā ar nodošanu), ir izveidojušas juridiskas attiecības. Tomēr šīs juridiskās attiecības, kurā patiešām ir apdrošināšanas darījuma raksturs, radās posmā, kas sekoja pēc tikko izskatītā darījuma: nodošana, kas ir šīs lietas priekšmets, attiecas tikai uz *Swiss Re* un sabiedrību S, bet pārēmo līgumu pusēm bija jāautstāstēnot tikai noteikta veida "veto tiesības" attiecībā uz galīgās pārēmšanas īstenošanu.

40. Līdz ar to *Swiss Re* veiktais līgumu nodošana sabiedrībai S pati par sevi nav apdrošināšanas darījums.

41. Turklāt nevar piemērot judikatūru lietā *Abbey National* (18) un attiecīgā darījuma līdzīgā uzskatīt par no nodokļiem atbrīvotas apdrošināšanas darbības "ārējo" sastāvdaļu. Attiecīgajā spriedumā Tiesa attiecībā uz "kopīgu ieguldījumu fondu pārvaldi", kas saskaņā ar Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punktu ir atbrīvota no PVN, apstiprināja, ka atbrīvoti var tikt administratīvās pārvaldes un grāmatvedības pakalpojumi, kurus kopīgu ieguldījumu fondam sniedz trešās personas, ja tie, "vispārīgi vērtējot, veido atsevišķu darījumu kopumu un ir raksturīgi un būtiski šo fondu pārvaldē" (19). Manuprāt, šī judikatūra šajā lietā nav piemērojama vismaz divu iemeslu dēļ.

42. Pirmkārt, spriedums lietā *Abbey National* īpaši veidā attiecas uz finanšu pakalpojumiem, kuru raksturs būtiski atšķiras no tā, kāds ir apdrošināšanas pakalpojumiem. It īpaši jāatgādina apdrošināšanas darbības jēdziena definīcija, kuru Tiesa sniegusi spriedumā lietā *Skandia* (20). Tādēļ nešaubas, ka saskaņā ar šobrīd spēkā esošajām Kopienų tiesībām no PVN var atbrīvot atsevišķu apdrošināšanas darbību sastāvdaļas, kas tiek sniegtas no īrpusēm.

43. Patiešām, nesen izteiktais priekšlikums direktīvai, kuru Komisija iesniedza, lai atjauninātu PVN tiesisko regulējumu attiecībā uz finanšu un apdrošināšanas pakalpojumiem (21), paredz spriedumā lietā *Abbey National* (22) noteikto principu piemērot arī apdrošināšanas darījumiem. Tomēr, pat ja abstrakti pieņemtu iespēju, ka šajā lietā varētu piemērot *Abbey National* judikatūru,

š?da piem?rošana jebkur? gad?jum? neb?tu iesp?jama, jo šaj? liet? netika sniegts ?rpakalpojums attiec?b? uz apdrošin?šanas darb?bu *noteikt?m da??m*, bet tika veikta *piln?ga* vair?ku apdrošin?šanas l?gumu nodošana (kurus *Swiss Re* nodeva sabiedr?bai S). T?d?j?di fakts, ka *Swiss Re* un sabiedr?ba S pieder pie vienas un t?s pašas [koncerna] grupas, k? rezult?t? gal?gais l?gumu nodošanas iemesls var?tu b?t l?dz?gs tam, kas past?v ?rpakalpojumu izmantošanas gad?jum? (23), šaj? gad?jum? ir nenoz?m?gs.

44. Papildus apstiprin?jumu š?dai ties?bu noteikuma interpret?cijai var secin?t no Tiesas judikat?ras attiec?b? uz v?l vienu Sest?s direkt?vas 13. panta B da?? paredz?to nodok?a atbr?vojumu – šaj? gad?jum? es dom?ju nodok?u atbr?vojumu, kas š? ties?bu noteikuma b) punkt? ir paredz?ts saist?b? ar nekustam? ?pašuma ?ri. Patieš?m, spriedum? liet? *Lubbock Fine Tiesa* atzina, ka “priekšlaic?ga konsensu?la [?res l?guma] p?rtraukšana par atl?dz?bu” (24) ir atbr?vota no nodok?iem, bet p?c tam spriedum? liet? *Cantor* t? nol?ma, ka ?res l?guma nodošana, ko iepriekš?jais ?rnieks nodod n?kamajam ?rniekam, nav atbr?vota no nodok?iem (25).

45. L?dz ar to š?iet, ka visp?r?ji no Tiesas judikat?ras attiec?b? uz apdrošin?šanas dar?jumiem, k? ar? nekustam? ?pašuma ?ri izriet princips, atbilstoši kuram šaj?s jom?s atz?tos atbr?vojumus no PVN ?rpus “pamatdarb?bas” (proti, s?kotn?jo l?gumu, kas tiek nosl?gts starp apdrošin?t?ju un apdrošin?to un starp iz?r?t?ju un ?rnieku) var attiecin?t tikai uz t?m “otrš?ir?gaj?m” darb?b?m, kas ietilpst s?kotn?jo l?gumu “iekš?j?s” sast?vda??s, nevis uz situ?cij?m, kur?s, k? tas ir šaj? gad?jum?, str?d?gais dar?jums ir ?rpus s?kotn?j? l?guma ietvara.

46. Patieš?m, balstoties uz apsv?rumiem, kas izriet no visp?r?jo ties?bu noteikumu, saska?? ar kuriem ir paredz?ts atbr?vojums no PVN, *ratio*, var?tu apgalvot, ka ar? šaj? gad?jum? var pieš?irt nodok?u atbr?vojumu, lai izvair?tos no sl?pta PVN iek?aušanas gala cen?, kas ir j?maks? pat?r?t?jam.

47. Tom?r šaj? sakar? j?nor?da, pirmk?rt, ka nav iesp?jams piln?b? izvair?ties no vis?m sl?pt? PVN form?m (26). Otrk?rt, manupr?t, *Swiss Re* l?gumu nodošanu sabiedr?bai S nevar uzskat?t par iepriekš?ju dar?jumu attiec?b? pret apdrošin?šanas pakalpojumu, ko sabiedr?ba S sniedz citiem klientiem. Citiem v?rdiem sakot, nevar uzskat?t, ka atl?dz?ba, kas tika samaks?ta par l?gumu ieg?di, tieš? veid? iek?aujas cen?, kuru p?c tam (sabiedr?ba S) pieprasa samaks?t apdrošin?taj?m person?m, kas l?gumu nodošanas br?d? jau bija t?du vienošanas l?gumsl?dz?jpuses, kuru nosac?jumi – un l?dz ar to ar? cena par apdrošin?šanas pakalpojumu – bija jau iepriekš?ji noteikti br?d?, kad tika nosl?gts l?gums ar *Swiss Re*.

48. L?dz ar to uzskatu, ka uz pirm? prejudici?l? jaut?juma pirmo un otro da?u ir j?atbild apstiprinoši, ka t?da apdrošin?šanas l?gumu nodošana, k?da ir pamata liet?, nav apdrošin?šanas dar?jums ne saska?? ar Sest?s direkt?vas 9., ne 13. pantu.

2) Par pirm? jaut?juma trešo da?u

49. Pirm? prejudici?l? jaut?juma trešaj? un p?d?j? da?? iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai attiec?go dar?jumu var atbr?vot no nodok?a, vienlaikus piem?rojot Sest?s direkt?vas 13. panta B da?as d) punkta 2. un 3. da?u. Šaj? gad?jum?, it ?paši saska?? ar šo pie??mumu, *Swiss Re* l?gumu p?r?emšana, ko veica sabiedr?ba S, un attiec?g?s cenas samaksa ir darb?ba, kas sast?v no “saist?bu uz?emšan?s” (2. apakšpunkta izpratn?) un “darb?bas [...] saist?b? ar [...] par?diem” (3. apakšpunkta izpratn?). Prec?z?k – “saist?bas” ir pien?kumi, kurus sabiedr?ba S uz?emas attiec?b? pret apdrošin?taj?m person?m, bet “par?dus” veido sabiedr?bas S ties?bas iekas?t apdrošin?šanas pr?mijas no apdrošin?taj?m person?m.

50. K? ir nor?d?jusi pati iesniedz?jtiesa – lai var?tu atz?t, ka attiec?gajam dar?jumam nav

piemērojams nodoklis, Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 2. un 3. daļa ir jāpiemēro vienlaikus, jo, piemērojot tās atsevišķi, ar šiem diviem nodokļu atbrīvojumiem nebūtu pietiekoši.

51. Līdzīgi, kā tas ir saistībā ar pirmajām divām jautājuma daļām, arī šajā jautājumā lietas dalībnieku uzskati atšķiras. No vienas puses, *Swiss Re* un Komisija uzskata, ka gadījumā, ja attiecīgais darījums nav uzskatāms par apdrošināšanas darījumu, to pakārtoti var atbrīvot no nodokļa, vienlaikus piemērojot divus iepriekš minētos izņēmumus. Visas valdības, kas iestājušās lietā, un *Finanzamt* savukārt apgalvo, ka, ņemot vērā PVN izņēmumiem raksturogo pašu raksturu un pienākumu interpretēt tos šauri, principiālu iemeslu dēļ nevar vienam un tam pašam darījumam piemērot divus atbrīvojumus no nodokļa.

52. Ar attiecībā uz šo aspektu minēto valdību un *Finanzamt* viedokli, manuprāt, ir daudz pārliecinošāks par *Swiss Re* un Komisijas izvirzīto viedokli.

53. Manuprāt, ņemot vērā pienākumu šauri interpretēt izņēmumu paredzošās tiesību normas (27), visprāji nav pieļaujama iespēja vienlaikus piemērot divus pamatus nodokļa atbrīvojumam. Ja pieņemtu, ka vienu darbību var mēkļīgā veidā sadalīt – lai sastāvdaļām, kas ir atsevišķi nodalītas, varētu piemērot nodokļa atbrīvojumu –, tad tiktu apdraudēta PVN sistēmas darbība. Kā to var redzēt no iepriekš norādītā, apdrošināšanas darījums sastāv no prēmijas samaksas (ko veic apdrošinātā persona) un riska uzņemšanas (ko uzēmas apdrošinātājs). Šo divu juridisko attiecību sastāvdaļu sadalīšana, atbrīvojot tās no nodokļa saskaņā ar diviem dažādiem tiesību noteikumiem, būtu acīmredzami veikta piespiedu kārtā.

54. Tāpat papildus problēmai saistībā ar divu atbrīvojuma noteikumu vienlaikus piemērošanu ir vēl viens arguments, saskaņā ar kuru šajā lietā nav piemērojama Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 2. un 3. daļa. Visi d) punktā paredzētie atbrīvojumi attiecas uz finanšu un banku darījumiem, kaut gan dažās valodu versijās, piemēram, vācu un itāļu valodas redakcijā, ir visprāgāks terminu formulējums, kas no pirmā acu uzmetiena varētu likt noprast, ka atbrīvojumi ir piemērojami arī cita veida darījumiem (28). Tādā, lai šie atbrīvojumi būtu piemērojami, nepietiek ar to, ka attiecīgajiem darījumiem ir finansiāls raksturs, kā to uzskata iesniedzējtiesa (29), bet gan tiem ir jābūt finanšu un/vai banku darījumiem, un nešauboties, ka apdrošināšanas līgumu nodošanu varētu uzskatīt par kādu no tiem (30).

55. Līdz ar to uzskatu, ka attiecīgais darījums pamata lietā nav atbrīvojams no PVN, balstoties uz Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 2. un 3. daļu.

3) Secinājumi par pirmo prejudiciālo jautājumu

56. Pirmā prejudiciālā jautājuma izskatīšanas nobeigumā iesaku Tiesai atbildēt uz to apstiprinoši, ka tādā pārāpdrošināšanas līgumu nodošana, kāda tiek izskatīta pamata lietā, nav apdrošināšanas darījums ne attiecīgās direktīvas 9. punkta, ne 13. panta B daļas d) punkta 2. un 3. daļas izpratnē.

D – Par otro prejudiciālo jautājumu

57. Ar otro prejudici?lo jaut?jumu iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai atbildi uz pirmo jaut?jumu var apstiprin?t ar? tad, ja cenu maks? nevis t? persona, kas ir ieg?d?jusies l?gumus, bet gan t? persona, kas tos nodod. Šis jaut?jums tiek uzdots t?d??, ka šaj? gad?jum?, k? iepriekš tika nor?d?ts, 18 no 195 nodotajiem l?gumiem tika uzskat?ti par t?diem, kuriem ir negat?va v?rt?ba, kuru, nosakot gal?go nodošanas cenu, atskait?ja no p?r?jiem 177 l?gumiem. Ja 18 l?gumu nodošana, lai piem?rotu PVN, tiek apl?kota atseviš?i, tad dar?jums ir uzskat?ms par “apgrieztu” dar?jumu – un pakalpojumu sniedz?js faktiski ir sabiedr?ba S, kas p?r?em neizdev?gos l?gumus par noteiktu atl?dz?bu, t?d?j?di atbr?vojot no tiem pakalpojumu sa??m?ju (proti, *Swiss Re*).

58. Visas personas, kas iesniedza apsv?rumus šaj? liet?, ir paudušas, ka ir j?sniedz apstiprinoša atbilde. Fakts, ka 18 l?gumiem ir negat?va v?rt?ba, neietekm? uz pirmo jaut?jumu sniegto atbildi. It ?paši *Swiss Re*, Komisija un *Finanzamt* apstiprin?ja, ka attiec?gajam dar?jumam ir vienots raksturs un tas ir j?izv?rt? kopum?, neveicot atseviš?u l?gumu ar negat?vu v?rt?bu izskat?šanu. Savuk?rt V?cijas un Apvienot?s Karalistes vald?bas, kaut ar? *a priori* t?s neizsl?dz iesp?ju, ka l?gumus ar pozit?vu v?rt?bu var?tu izskat?t atseviš?i no l?gumiem, kam ir negat?va v?rt?ba, uzskata, ka katr? zi?? šis apst?klis nevar?tu main?t atbildi, kura ir j?sniedz uz jaut?jumu, jo ne tie l?gumi, kam ir pozit?va v?rt?ba, ne tie, kam ir negat?va v?rt?ba, pat ja tie tiktu izskat?ti atseviš?i, nav apdrošin?šanas dar?jumi.

59. V?cijas un Apvienot?s Karalistes vald?bu viedok?i, manupr?t, p?c b?t?bas ir pareizi attiec?b? uz to, ka par apdrošin?šanas dar?jumu nevar uzskat?t t?du l?gumu nodošanu, saska?? ar kuriem *Swiss Re* samaks? sabiedr?bai S atl?dz?bu, t?pat k? nav nek?da iemesla par apdrošin?šanas dar?jumu uzskat?t t?du darb?bu, ar kuru l?gumi tiek nodoti sabiedr?bai S, kas tikai t?d??, ka t? tos p?r?em, sa?em atl?dz?bu. Dar?jums ir apgriezts, bet tas tik un t? ir dar?jums, kuram nav t?du raksturies?mju, k?d?m, k? uz to tika nor?d?ts iepriekš, parasti ir j?b?t apdrošin?šanas dar?jumam Kopienu ties?bu izpratn?.

60. Tom?r uzskatu, ka jaut?juma izskat?šana nevar apst?ties pie š? punkta, pat ja iesniedz?jtiesas formul?tajai probl?mai jau ir rasta atbilde, k? to var redz?t iepriekš min?tajos apsv?rumos.

61. Ir j?p?rbauda, vai neatkar?gi no iesp?jas apdrošin?šanas l?gumu nodošanu uzskat?t par apdrošin?šanas dar?jumu, t?da 195 l?gumu p?r?emšana, k?da tika veikta pamata liet?, lai piem?rotu PVN, sast?v no div?m atseviš??m nodošan?m – vienas, kuras priekšmets ir l?gumi ar pozit?vu v?rt?bu, bet otras, kuras priekšmets ir l?gumi ar negat?vu v?rt?bu. Pak?rtoti, t?pat var?tu uzskat?t, ka katrs l?gums ir atseviš?a nodošana, un t?d? gad?jum? b?tu 195 atseviš?as nodošanas.

62. Šis apsv?rums var?tu š?ist nenoz?m?gs, bet tom?r ir v?rts pieš?irt tam noteiktu uzman?bu. Pat ja *a priori* tiek izsl?gta iesp?ja, ka l?gumu nodošana var?tu b?t apdrošin?šanas dar?jums, iesp?ja atseviš?i apl?kot t? sast?vda?as, kam ir pozit?va un negat?va v?rt?ba, var?tu rad?t ne maznoz?m?gas sekas attiec?b? uz PVN maks?jumu (31).

63. Tomēr, manuprāt, šo iespēju nevar pieņemt. Darījumu pārrunās, kurās starp *Swiss Re* un sabiedrību S tika panākta vienošanās, nodotie 195 pārapdrošināšanas līgumi faktiski tika izskatīti kopumā un par to nodošanu sabiedrība S samaksāja *Swiss Re* vienu cenu – kura iekāva gan līgumus ar pozitīvu, gan ar negatīvu vērtību –, acīmredzami uzskatot, ka *Swiss Re* tai sniedza vienu pakalpojumu. Tādēļ ir jāpiemēro princips, kuru Tiesa ir apstiprinājusi iepriekš minētajā spriedumā lietā *CPP*, saskaņā ar kuru “darījums, kas sastāv no vienas ekonomiskā rakstura darbības, nav mērķslēgi sadalāms vairākās daļās, lai neizkropotu PVN sistēmas efektivitāti” (32). Līdz ar to, tātad attiecīgo līgumu ar pozitīvu un negatīvu vērtību nodošanu, lai piemērotu PVN, nav iespējams atdalīt, attiecīgais darījums ir jāuzskata par vienotu darījumu.

64. Tādēļ iesaku uz otro prejudiciālo jautājumu atbildēt tādējādi, ka atbilde uz pirmo jautājumu nemainās, ja dažiem no nodotajiem līgumiem ir negatīva vērtība.

IV – Secinājumi

65. Ēmot vērā iepriekš minēto, iesaku Tiesai uz *Bundesfinanzhof* prejudiciālajiem jautājumiem atbildēt šādi:

Tāda pārapdrošināšanas līgumu nodošana, kāda tiek izskatīta pamata lietā, nav apdrošināšanas darījums ne Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 9. panta, ne 13. panta izpratnē, kā arī tātad nevar tikt atbrīvota no PVN, balstoties uz šīs direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 2. un 3. daļu.

Atbilde uz pirmo jautājumu nemainās, ja dažiem no nodotajiem līgumiem ir negatīva vērtība.

Tāda līgumu nodošana, kāda tiek izskatīta pamata lietā, Sestās direktīvas izpratnē ir pakalpojumu sniegšana, un tai līdz ar to nevar piemērot nodokļu atbrīvojumu saskaņā ar šīs direktīvas 13. panta B daļas c) punktu.

1 – Oriģinālvaloda – itāļu.

2 – Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.).

3 – Precīzāk, sabiedrība, kas veica līgumu nodošanu, bija sabiedrība, kuru kontrolēja *Swiss Re*, bet tātad netika identificēta: attiecīgā sabiedrība bija arī saskaņotā pārapdrošināšanas līgumos. Tātad kļūda lietot materiāliem nav iespējams uzzināt šīs sabiedrības nosaukumu, es arī vien norādīšu uz “*Swiss Re*” – prasītāja pamata lietā – kā subjektu, kuram tika nodoti attiecīgie līgumi.

4 – Ziņojums R/716/77 (FIN 151).

5 – Skat., piemēram, 2000. gada 8. jūnija spriedumu lietā *C-375/98 Epson Europe (Recueil, I-4243. lpp., 26. punkts un tajā minētā judikatūra)*.

6 – Šīs tiesību noteikuma itāļu valodas redakcija zināmā mērā varētu būt maldinoša, jo vismaz saskaņā ar pirmo daļu šā, ka atbrīvojums ir piemērojams tādai precei, kuras ir paredzēts izmantot saistībā ar darbībām, kurām nav piemērojams nodoklis, piegādei, kas tiek veikta *pirmo reizi*. Patiesībā tiesību noteikums attiecas uz tādām precēm, kuras (jau) ir paredzēts izmantot darbībā, kas nav apliekama ar nodokli, un kuras pēc tam tiek pārdošanas. Jaunajā Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV

L 347, 1. lpp.) tagad ir minēta "to preču piegāde, ko pilnībā izmanto darbībā, kurai atbilstojošs piešķirts" (mans uzsvars).

7 – Acīmredzams, ka tiesību noteikuma mērķis ir novērst nodokļu dubulto uzlikšanu, jo persona, kas preces ir izmantojusi darbībā, kurai atbilstojošs ir piešķirts, nevarēja atgūt par to samaksāto PVN un tādējādi galīgā nodokli tā jau samaksāja kā galīgais patērētājs. Līdz ar to, ja šīs pašas preces, kuras bija atbilstošas no PVN, tiek pārdotas vēlreiz, PVN par to nav jāmaksā, lai vēlreiz netiktu maksāts nodoklis, kas šoreiz būtu jāveic personai, kura no jauna ir iegādājusies preces. Skat. 1997. gada 25. jūnija spriedumu lietā C-45/95 Komisija/Irālija (*Recueil*, I-3605. lpp.) un secinājums, kurus ģenerālvokāts Ruiss-Harabo Kolomers [*Ruiz-Jarabo Colomer*] šajā lietā sniedza 1996. gada 10. decembrī (14.–20. punkts). Skat. tāpat 2006. gada 6. jūlija rīkojumu apvienotajās lietās C-18/05 un C-155/05 *Salus* un *Villa Maria Beatrice Hospital* (Krājums, I-6199. lpp., 29. un 30. punkts).

8 – Šajā sakarā skat. ģenerālvokāta Fennelija [*Fennelly*] 1998. gada 11. jūnijā sniegtos secinājumus lietā C-349/96 *CPP*, kurā spriedums taisīts 1999. gada 25. februārī (*Recueil*, I-973. lpp., secinājumu 26. punkts), un ģenerālvokāta Pojareša Maduru [*Poiates Maduro*] 2005. gada 12. janvārī sniegtos secinājumus lietā C-472/03 *Arthur Andersen*, kurā spriedums taisīts 2005. gada 3. martā (Krājums, I-1719. lpp., secinājumu 13. punkts).

9 – Faktiski nešaubas, ka būtu pamats interpretēt atšķirīgi minētajos tiesību noteikumos aprakstītās darbības, kuras 9. pantā ir norādītas kā "apdrošināšanas darījumi, tostarp pārpalīdzināšana", un 13. pantā kā "apdrošināšanas un pārpalīdzināšanas darījumi". Tādēļ uzskatu, ka tikko minētie divi citāti attiecas uz vienu un to pašu darbību.

10 – Skat., piemēram, 1997. gada 5. jūnija spriedumu lietā C-2/95 *SDC* (*Recueil*, I-3017. lpp., 21. punkts) un iepriekš 8. zemesvērtības piezīmi minēto spriedumu lietā *Arthur Andersen*, 25. punkts.

11 – Iepriekš minēts šo secinājumu 9. zemesvērtības piezīme.

12 – Tiesas 1993. gada 17. novembra spriedums lietā C-68/92 Komisija/Francija (*Recueil*, I-5881. lpp., 14. punkts).

13 – Skat. iepriekš 8. zemesvērtības piezīmi minēto spriedumu lietā *Arthur Andersen*, 24. punkts un tajā minētā judikatūra.

14 – Skat. 2007. gada 6. decembra spriedumu lietā C-401/06 Komisija/Vācija (Krājums, I-10609. lpp., 29. punkts).

15 – Iepriekš 8. zemesvērtības piezīmi minētais spriedums lietā *CPP*, 17. punkts.

16 – Iepriekš 8. zemesvērtības piezīmi minētais spriedums lietā *CPP*, 22. punkts. Tāpat līdzīgi skat. iepriekš 10. zemesvērtības piezīmi minēto spriedumu lietā *SDC*, 32. punkts.

17 – 2001. gada 8. marta spriedums lietā C-240/99 *Skandia* (*Recueil*, I-1951. lpp., 39. un 40. punkts).

18 – 2006. gada 4. maija spriedums lietā C-169/04 *Abbey National* (Krājums, I-4027. lpp.).

19 – Iepriekš 18. zemesvērtības piezīmi minētais spriedums lietā *Abbey National*, 72. punkts.

20 – Iepriekš minēts 17. zemesvērtības piezīme.

21 – Padomes priekšlikums direktīvai attiecībā uz Direktīvas 2006/112/EK par kopājo

pievienot? s v?rt?bas nodok?a sist?mu groz?šanu tikt?l, cikt?l t? attiecas uz apdrošin?šanas un finanšu pakalpojumiem (COM(2007) 747, gal?g? redakcija).

22 – Direkt?vas projekt? it ?paši ir pied?v?ts Direkt?vas 2006/112/EK 135. pant? iek?aut 1.a punktu š?d? formul?jum?: “Atbr?vojumu, kas paredz?ts 1. punkta a)–e) apakšpunkt?, piem?ro jebkura apdrošin?šanas vai finanšu pakalpojumu veidojoš? elementa sniegšanai, kurš veido atš?ir?gu kopumu un kuram ir b?tiska un specifiska atbr?vota pakalpojuma iez?me.”

23 – Var iedom?ties, piem?ram, apjomrad?to ietaup?jumu, organizatorisko uzlabojumu un, protams, nodok?u iemeslus.

24 – 1993. gada 15. decembra spriedums liet? C?63/29 *Lubbock Fine* (*Recueil*, I?6665. lpp., 9. un 10. punkts).

25 – 2001. gada 9. oktobra spriedums liet? C?108/99 *Cantor Fitzgerald International* (*Recueil*, I?7257. lpp., 21.–24. punkts).

26 – Tas, protams, nenoz?m?, ka tiek mazin?ta probl?ma, kas ir ?paši b?tiska tieši finanšu un apdrošin?šanas nozar?s. V?lme mazin?t sl?pto PVN ir viens no iemesliem, uz kuriem Komisija nor?d?ja 21. zemsv?tras piez?m? min?t? direkt?vas priekšlikuma pamatojum?. T?pat skat., piem?ram, viedokli, kuru attiec?b? uz šo priekšlikumu izteica Ekonomikas un soci?lo lietu komiteja (OV C 224, 30.08.2008., 124. lpp.), it ?paši 3. punkts.

27 – Skat. iepriekš 36. punktu.

28 – Šaj? sakar? skat. 2007. gada 19. apr??a spriedumu liet? C?455/05 *Velvet & Steel Immobilien* (Kr?jums, I?3225. lpp., 21. un 22. punkts).

29 – K? Tiesa nor?d?ja iepriekš 28. zemsv?tras piez?m? min?taj? spriedum? liet? *Velvet & Steel Immobilien*, 18. punkts, tas, ka atbr?vojumi attiecas tikai uz finanšu un banku darb?b?m, it ?paši izriet, piem?ram, no direkt?vas ang?u un sp??u valodas redakcijas. Spriedum? liet? *Velvet & Steel*, kur? ir nor?d?tas dažas neatbilst?bas starp valodu redakcij?m, kas ir atš?ir?bas, kuras da??ji ir saist?tas ar Sest?s direkt?vas daž?daj?m valodu redakcij?m, Tiesa apstiprin?ja, ka, lai 13. panta B da?as d) punkta 2. da?? paredz?to atbr?vojumu piem?rotu dar?jumam, tam ir j?b?t finansi?lam raksturam, tom?r t? neuzskat?ja, ka ar to pietiek, lai var?tu piem?rot atbr?vojumu.

30 – ?emot v?r? ties?bu noteikuma apm?ru un kontekstu, var?tu rasties jaut?jums, vai direkt?vas likumdev?ju nodoms nebija “uz?emšan?s” – kas, piem?ram, ir min?tas it??u, fran?u un v?cu valodas redakcij?s, bet kas, piem?ram, netiek min?tas ang?u valodas redakcij? – saprast k? “uz?emšan?s garantiju”. Attiec?b? uz sist?miskas interpret?cijas piem?rošanu, ko rada Sest?s direkt?vas 13. panta valodu redakciju atš?ir?bas, skat. 1989. gada 13. j?lija spriedumu liet? 173/88 *Skatteministeriet/Henriksen* (*Recueil*, 2763. lpp., 10. un 11. punkts), 2003. gada 26. j?nija spriedumu liet? C?305/01 *MKG* (*Recueil*, I?6729. lpp., 69. un 70. punkts) un iepriekš 28. zemsv?tras piez?m? min?to spriedumu liet? *Velvet & Steel*, 20. punkts un taj? min?t? judikat?ra.

31 – Faktiski, piem?rojot visp?r?jo principu, saska?? ar kuru pakalpojumu sniegšanas vieta ir t?, kur? ir re?istr?ts pakalpojumu sniedz?js (un nevis t?, kas ir ?paši noteikta attiec?b? uz apdrošin?šanas darb?b?m, kuras savuk?rt tiek veiktas viet?, kur? atrodas pakalpojumu sa??m?js), atbilstoši Sest?s direkt?vas 9. pantam 177 l?gumu ar pozit?vu v?rt?bu nodošanas vieta ir V?cija, bet 18 l?gumu ar negat?vu v?rt?bu nodošanas vieta ir Šveice.

32 – Iepriekš 8. zemsv?tras piez?m? min?tais spriedums liet? *CPP*, 29. punkts.